

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **Les, park a krajina, spol s.r.o.**, IČO: 27877108,
se sídlem Dreyerova 600, 152 00 Praha 5

zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

žaloba proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 26. 11. 2019 u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení vedeném pod sp. zn. S-MHMP 655444/2018/Dol.
2. V žalobě uvedl, že žalovaný vydal dne 14. 12. 2018 příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání dopravního přestupku. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor, a to cestou svého zástupce, obchodní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., IČ: 243 17 594, jednající P. K. Odpor byl podán dne 27. 12. 2018, tedy při zachování osmidenní lhůty ode dne doručení příkazu. Žalovaný následně vyzval žalobce, cestou jeho zástupce, k odstranění vady podání, spočívající v údajné absenci prokázání zmocnění společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. k zastupování žalobce. Žalobce této výzvě vyhověl. Žalovaný následně pokračoval v řízení. Nařídil ústní jednání, vyrozuměl žalobce o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, přičemž písemnosti řádně doručoval zástupci žalobce. Po pěti měsících vedení řízení však žalovaný náhle změnil své stanovisko a přípisem ze dne 14. 5. 2019, č. j. MHMP 848668/2019/Dol, oznámil žalobci, že příkaz nabyl právní moci, neboť jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. je paní P. D., nikoliv P. K., který tak nemohl jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. jednat a tedy ani podat odpor.
3. Žalobce konstatoval, že pokud správnímu orgánu absentovalo prokázání oprávnění P. K. jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., nic mu nebránilo v tom, aby účastníka, cestou jeho zástupce, vyzval k doložení takového oprávnění. Žalovaný tak neučinil, žalobce se přitom oprávněně domníval, že tuto skutečnost má žalovaný za prokázanou z desítky jiných správních řízení, kde bylo takové oprávnění prokázáno. Tomu ostatně odpovídala i formulace výzvy k doplnění plné moci, kterou se správní orgán dožadoval toliko doložení plné moci od žalobce pro společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., v neprokázání oprávnění k jednání P. K. za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. žalovaný vadu podání neshledával. Žalobce přesto zcela iniciativně vyvinul součinnost s žalovaným a v reakci na jeho přípis ze dne 14. 5. 2019 žalovanému doložil oprávnění P. K. k jednání jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., ač k tomuto nikdy nebyl vyzván.
4. Správní orgán je povinen k odstranění vady, byť spočívající v absenci prokázání zastoupení, účastníka řízení vyzvat, a stanovit mu lhůtu k odstranění takové vady. To správní orgán neučinil, žádná lhůta tedy neuplynula, a doložil-li (zástupce) žalobce své oprávnění dříve, než lhůta stanovená výzvou k jeho předložení vůbec počala plynout, učinil tak včas. Žalobce se mohl legitimně spoléhat za to, že žalovaný má oprávnění P. K. k jednání jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. za prokázané, když jej správní orgán nevyzýval k prokázání tohoto oprávnění, ač vystavoval výzvu k doložení plné moci, a zároveň, když po dobu téměř pěti měsíců vedl dále správní řízení. Společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. byla se svým zastoupením P. K. srozuměna (byla ji doručena například výzva k seznámení se spisem), a proti tomuto zastoupení nic nenamítala, čímž dochází ke konvalidaci. Pokud by totiž společnost nevěděla, že vystupuje v řízení S-MHMP 655444/2018/Dol, když její zmocnění uplatnil právě P. K. při podání odporu, pak by jistě proti tomuto namítala či se ohradila.
5. Pro správní orgán jsou podkladem též skutečnosti mu známé z úřední činnosti. Nečinnému správnímu orgánu bylo přitom z řady jiných podání, a to i těch, které projednávala táž úřední osoba, známo, že P. K. je oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., neboť správní orgán z dlouhé řady řízení disponoval podkladem

prokazujícím, že tento byl jmenován do pozice jednatele, jakož i, že je oprávněn jednat jménem společnosti se správními orgány z pozice k tomu oprávněného zaměstnance. Podstatné je, že žalobce správnímu orgánu prokázal jednak to, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. je oprávněna zastupovat žalobce, zároveň pak to, že P. K. je oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. I pokud by měl žalovaný jakoukoli pochybnost o oprávnění určité osoby jednat jménem společnosti zmocněnce, nic mu nebránilo v tom, aby zmocněnce vyzval k doložení daného oprávnění. Zmocněnec žalobce měl, zcela logicky, za to, že správní orgán má oprávnění P. K. jednat jménem společnosti zmocněnce za prokázané, tomu ostatně odpovídalo i to, že správní orgán pokračoval v řízení (nařídil jednání). Teprve po marném uplynutí lhůty k doložení tohoto oprávnění by bylo možné považovat podání odporu za nepřípustné. Oprávnění P. K. jednat jménem společnosti zmocněnce však bylo prokázáno dříve, než taková lhůta vůbec počala plynout, tedy včas. Příkaz tak nemohl nabýt právní moci.

6. Lhůta k vydání rozhodnutí byla v daném případě 60 dnů; tato 60denní lhůta počala plynout buď dnem zahájení řízení, nebo dnem podání odporu; záleží na tom, zda ust. § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) představuje komplexní speciální úpravu lhůty pro vydání rozhodnutí vůči správnímu řádu, anebo zda se i přes speciální úpravu v zákoně o přestupcích užije ust. § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „správní řád“). V obou případech však lhůta po vydání rozhodnutí uplynula. Podmínkou podání nečinnostní žaloby je vyčerpání procesního prostředku k ochraně proti nečinnosti. To žalobce učinil, když dne 23. 10. 2019 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného.
7. Nadřízený správní orgán argumentuje tím, že žalovaný požádal o součinnost Pražskou správu sociálního zabezpečení, dle které není společnost evidována v registru zaměstnavatelů. K tomu nezbyvá, než uvést, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. deklarovala žalovanému, že P. K. je její zaměstnanec; v tomto směru správnímu orgánu nepřísluší nic přezkoumávat, případná rizika za jednání P. K. nese společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., neboť P. K. jako svého zaměstnance správnímu orgánu deklarovala. Dále žalobce doplňuje, že P. K. je zaměstnán u společnosti na dohodu o provedení práce, kdy v takovém případě nejsou orgánům veřejné moci reportovány jmenné seznamy zaměstnanců. I případné administrativní pochybení nijak neneguje právo zaměstnance jednat jménem svého zaměstnavatele. Jinak řečeno, i v případě, že by zaměstnavatel vskutku měl povinnost učinit určité oznámení zaměstnance příslušnému úřadu, avšak toto by opomenul, neznamena to, že by zaměstnanec nebyl oprávněn jeho jménem jednat, deklaroval-li zaměstnavatel správnímu orgánu, že jde o jeho zaměstnance. V daném případě jde o ryzí odpovědnost zaměstnavatele. Dále nadřízený správní orgán argumentuje tím, že součástí spisu je rozhodnutí jediného společníka o jmenování nového jednatele, kterého pro výkon funkce zastupuje právě P. K. Nadřízený správní orgán tak upozorňuje na druhý právní titul, ze kterého byl P. K. oprávněn jednat – a sice z pozice osoby zastupující při výkonu funkce jednatele. I kdyby tedy nebyl oprávněn zastupovat společnost jako zaměstnanec, byl oprávněn ji zastupovat jako osoba zastupující právnickou osobu při výkonu funkce jednatele. Zápis změny jednatele v obchodním rejstříku vždy trvá, k jednání se nepodává z obchodního rejstříku, musí své oprávnění k jednání prokázat. Zpravidla tak činí rozhodnutím společníka o jmenování do funkce jednatele. To ostatně P. K. při jednání za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. učinil, když předložil kupní smlouvu společnosti a rozhodnutí nového (jediného) společníka o jmenování jednatele,

jehož při výkonu funkce zastupuje právě P. K. Nadřízený správní orgán žalovaného však těmto doloženým dokumentům vytýká, že jsou předloženy ve formě autorizované konverse, která nezaručuje pravdivost údajů. K tomu žalobce konstatuje, že pravdivost údajů prokazují ověřené podpisy na předložených listinách, konverse pak již pouze staví tyto na úroveň originálu

8. Oprávnění P. K. k jednání za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. tak bylo prokázáno, a to ze dvou právních titulů – jednak z právního titulu zaměstnance společnosti, kdy společnost prohlásila, že jde o jejího zaměstnance, k danému jednání oprávněného, a zadruhé z právního titulu osoby zastupující pro výkon funkce jednatele, což bylo standardním a řádným způsobem prokázáno, když bylo předloženo rozhodnutí jediného společníka o jmenování nového jednatele.
9. Žalobce dále uvedl, že nesouhlasí se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Shrnul skutkový stav a uvedl, že společnost Pomáhá a chráníme s.r.o. se pokoušela různými způsoby řízení zatížit a paralyzovat. Stejný postup, jako v daném případě, zvolila jako zmocněnec účastníka řízení v desítkách dalších přestupků provozovatelů vozidel. Ke skutečné změně jednatele ve společnosti Pomáháme a chráníme s.r.o. došlo až dne 14. 6. 2019. Současným jednatelem společnosti je občanské sdružení Ochrana řidičů o.s., které při výkonu funkce zastupuje pan M. P., nikoliv pan P. K. Uvedený postup žalovaný zvolil z důvodu pokynu nadřízeného správního orgánu i s ohledem na závěry rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018 - 39. Žalobce si byl velmi dobře vědom skutečnosti, jakého zmocněnce si zvolil pro dané řízení. Pokud by skutečně chtěl, aby jej v řízení zastupoval pan P. K., jistě by tomuto „profesionálovi“ udělil plnou moc. Skutečnost však byla jiná, plná moc byla udělena právnické osobě, rovněž dalším z dlouhé řady „profesionálů“ a taktika zvolená touto společností prostě nevyšla, ostatně jako v desítkách dalších věcí vedených u žalovaného. Postup byl zvolen s jasným cílem - obstruovat řízení a uměle jej prodloužit až do prekluze skutku. S ohledem na uvedené se podání takového žaloby jeví žalovanému jako zcela účelové a zbytečně zatěžující nejen soudní aparaturu, ale i samotný správní orgán. Prohlášení předmětného příkazu za pravomocný nemohlo být pro společnost Pomáháme a chráníme s.r.o., pro účastníka řízení - žalovaného ani pro další zainteresované subjekty překvapivým. Žalovaný není nečinný. P. K. se nikdy nestal jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. a rovněž správní orgán dospěl k závěru, že není ani žádným způsobem v zaměstnaneckém poměru k uvedené společnosti.
11. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
12. Dne 14. 12. 2018 vydal žalovaný žalobci (jako provozovateli vozidla) příkaz o uložení pokuty, č. j. MHMP 2054135/2018/Dol, za naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). V poučení příkazu uvedl, že proti němu lze podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Tento příkaz byl žalobci doručen do datové schránky dne 17. 12. 2018. Proti příkazu v předmětné věci byl dne 27. 12. 2018 podán odpor z e-mailové schránky X. V podaném odporu bylo uvedeno, že tento je podán panem P. K. jednajícím za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. (zástupce).

Následně z datové schránky pana P. K. bylo doručeno stejné podání (print screen obrazovky). Žalovaný vydal dne 4. 1. 2019 usnesení, kterým určil P. K. lhůtu 5 dnů k předložení plné moci. Dne 6. 1. 2019 byla žalovanému doručena plná moc ze dne 6. 1. 2019, kterou žalobce zmocnil společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., k zastupování v předmětném správním řízení. Ve spise je dále založeno rozhodnutí právnické osoby Ochrana řidičů o.s., jako jediného společníka obchodní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. ze dne 23. 11. 2018 o odvolání paní P. D. z funkce jednatelky, o jmenování právnické osoby Ochrana řidičů o.s. novým jednatelem a o zmocnění P. K. zastupovat právnickou osobu Ochrana řidičů o.s., při výkonu funkce jednatele, a též smlouva o převodu obchodního podílu mezi P. D. a právnickou osobou Ochrana řidičů o.s. ze dne 23. 11. 2018.

13. Dne 30. 1. 2019 zaslal žalovaný žalobci a společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. předvolání k ústnímu jednání o přestupku provozovatele vozidla na den 28. 2. 2019. K jednání se nedostavila ani společnost, ani žalobce. Dne 28. 2. 2019 bylo žalobci a společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. zasláno vyrozumění o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutím k podkladům rozhodnutí ve věci přestupku. Dále je ve spise založen protokol o seznámení s podklady pro rozhodnutí ze dne 1. 4. 2019, v rámci kterého je uvedeno, že zástupce účastníka nevyužil možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí ve věci přestupku provozovatele vozidla. Dne 14. 5. 2019 vydal žalovaný oznámení, č. j. MHMP 848668/2019/Dol, o nabytí právní moci příkazu o uložení pokuty ze dne 14. 12. 2018. Uvedené oznámení bylo doručeno žalobci dne 15. 5. 2019 a společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. dne 20. 5. 2019. Žalovaný v oznámení konstatoval, že pan P. K. nebyl k podání příkazu zmocněn, jelikož nebylo prokázáno, že by mohl jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Z tohoto důvodu další úkony v řízení považoval žalovaný za bezpředmětné. Dne 23. 10. 2019 zaslal žalobce Ministerstvu dopravy žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Ministerstvo dopravy uvedené žádosti žalobce nevyhovělo. Uvedlo, že P. K. neprokázal oprávnění zastupovat žalobce, a proto příkaz nabyl právní moci dne 28. 12. 2018.
14. Soud věc posoudil v souladu s § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a shledal, že žaloba není důvodná. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci s takovým postupem soudu souhlasili.
15. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
16. Podle § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem.
17. Podle § 150 odst. 3 správního řádu platí, že proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro

vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

18. Podle § 30 odst. 1 správního řádu jménem právnické osoby činí úkony ten, kdo je k tomu oprávněn v řízení před soudem podle zvláštního zákona.
19. V posuzované věci je stěžejní otázkou, zda měl žalovaný vést řízení o přestupku a v tomto řízení vydat rozhodnutí, či zda se příkaz ze dne 14. 12. 2018, č. j. MHMP 2054135/2018/Dol, stal pravomocným rozhodnutím. Spornou otázkou v tomto ohledu je to, zda pan P. K. byl v době podání odporu, osobou oprávněnou jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., neboť právě této společnosti (nikoli panu P. K.) žalobce udělil plnou moc k zastupování v předmětném správním řízení.
20. Soud předesílá, že správní řád v § 30 odst. 1 odkazuje ohledně oprávnění jednat za právnickou osobu ve správním řízení na úpravu v občanském soudním řádu (§ 21 občanského soudního řádu). Své oprávnění jednat je povinna prokázat osoba za právnickou osobu jednájící (viz Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. C. H. Beck, Praha, 2017, s. 93 – 101). V posuzovaném případě podal za žalobce odpor pan P. K., který pro prokázání oprávnění zastupovat žalobce v řízení před správními orgány musel správním orgánům doložit, že je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. K tomu soud dodává, že jak ostatně konstatoval i Nejvyšší správní soud v recentním rozsudku ze dne 18. 5. 2020, č. j. 4 As 38/2020 – 43 bod [22], soudům je z úřední činnosti známo, že pan P. K. je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o provozu na pozemních komunikacích (srov. např. z poslední doby rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2020, č. j. 10 As 384/2019 - 37, ze dne 28. 8. 2019, č. j. 8 As 57/2019 - 57, ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018 – 33).
21. Žalovaný ve sdělení k podanému odporu ze dne 14. 5. 2019, č. j. MHMP 848668/2019/Dol, uvedl, že není prokázané, že by P. K. mohl jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o., přičemž z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že jedinou osobou oprávněnou jednat za společnost je paní P. D. Tuto skutečnost potvrzuje výpis z obchodního rejstříku ke společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., ze dne 14. 5. 2019, založený ve spisovém materiálu, v němž je jako jediný společník a jednatel zapsána právě P. D.
22. Soud má za to, že jakkoli není zápis ve veřejném rejstříku nezpochybnitelný, postup žalobce, resp. jeho domnělého zástupce v této věci, představuje další obstrukční taktiku, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že tvrzená změna v osobě jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. měla proběhnout již v listopadu 2018, z obchodního rejstříku přitom vyplývá, že k zápisu změny jednatele došlo až dne 14. 6. 2019, tj. až po doručení oznámení žalovaného ze dne 14. 5. 2019, č. j. MHMP 848668/2019/Dol, o nabytí právní moci příkazu. Jednatel společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. byla zapsána právnická osoba Ochrana řidičů o.s., kterou však při výkonu funkce jednatele společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. zastupuje M. P., nikoliv P. K.
23. S ohledem na závěry vyjádřené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, má soud za to, že jedná-li se o osobu využívající obstrukční taktiky (za tu je nutno považovat i postup domnělého zástupce žalobce v této věci, který si s ohledem na své zkušenosti s obdobnými spory musel být vědom své povinnosti řádně a jednoznačně prokázat své zmocnění jednat za žalobce), žalovaný

postupoval správně, pokud za relevantní považoval údaje zapsané v obchodním rejstříku (shodně viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2019, č. j. 15 A 95/2019 – 33).

24. Ze správního spisu dále vyplývá, že P. K. zaslal žalovanému dne 16. 5. 2019 podání, ve kterém uvedl, že zasílá plnou moc, kterou je potřeba založit do všech spisů uvedených spisových značek. Mezi uvedenými spisovými značkami je uvedena i spisová značka předmětného správního řízení S-MHMP 655444/2018/Dol. Přílohou uvedeného podání bylo pověření zaměstnance ze dne 1. 8. 2018, které má osvědčovat, že pan P. K. je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. coby její zaměstnanec. Žalovaný následně dne 22. 5. 2019 vydal usnesení o určení lhůty k provedení úkonu (doručené dne 31. 5. 2019), kterým vyzval P. K. ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení k předložení dokumentu dokazujícího, že je zaměstnancem společnosti (členem) Pomáháme a chráníme, s.r.o. Pro úplnost soud dodává, že dne 27. 5. 2019 pan P. K. zaslal totožné pověření zaměstnance k předmětné spisové značce žalovanému opakovaně.
25. Ze správního spisu ani z podané žaloby nevyplývá, že by P. K. na uvedené usnesení ze dne 22. 5. 2019 reagoval, v rámci uvedeného usnesení byl přitom žalovaným poučen, že v případě, že nebude usnesení vyhověno v požadované lhůtě, nebude správní orgán brát na zřetel podání ze dne 16. 5. 2019. Soud opakovaně konstatuje, že primárně bylo povinností pana P. K. prokázat, že byl oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. V tomto směru soud odkazuje i na nález Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2003, sp. zn. IV. ÚS 598/02, dle kterého: *„Ustanovení § 21 o. s. ř. stanoví, kdo je oprávněn jednat za právnickou osobu, přitom z odstavce 1 písm. b) tohoto ustanovení vyplývá, že za právnickou osobu rovněž jedná zaměstnanec, který byl pověřen statutárním orgánem. Osoby splňující požadavky ustanovení § 21 o. s. ř. nepotřebují zvláštní zplnomocnění, ale z odstavce 5 § 21 o. s. ř. vyplývá, že každý, kdo jedná za právnickou osobu, musí své oprávnění prokázat. Ze slova "prokázat" zcela jednoznačně vyplývá, že nestačí své oprávnění pouze tvrdit, ale je nutné toto tvrzení rovněž věrohodným způsobem doložit.“*
26. Soud se tedy shoduje s žalovaným, že v daném případě nebylo věrohodným způsobem doloženo, že P. K. je oprávněn jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s. r.o. coby její zaměstnanec, a to i s ohledem na skutečnost, že ze spisového materiálu vyplývá, že na základě žádosti o součinnost bylo Pražskou správou sociálního zabezpečení žalovanému dopisem ze dne 25. 5. 2019 sděleno, že společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o. není vedena v evidenci registru zaměstnavatelů. Žalobce přitom v podané žalobě tvrdil, že P. K. má se společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. uzavřenou dohodu o provedení práce, a proto tato není registrována v evidenci registru zaměstnavatelů, ačkoliv v pověření zaměstnance je uvedeno, že žalobce má se společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. uzavřenou pracovní smlouvu. I tato okolnost nasvědčuje závěru žalovaného o tom, že P. K. věrohodně nedoložil, že byl v době podání odporu osobou oprávněnou jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o.
27. Pokud žalobce namítl, že jestliže měl žalovaný pochybnost o oprávnění P. K. jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., měl vyzvat zmocněnce žalobce k předložení takového oprávnění, soud považuje i tuto námitku za nedůvodnou. V tomto směru opakovaně odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, ve kterém soud konstatoval, že: *„Uplatňování procesních práv účastníků ve správním řízení nemá vést k samoučelné přehlídce zbytečných*

úkonů správních orgánů. Jinak by se správní řízení stalo vyprázdněným rituálem zcela neúčelných procesních postupů správního orgánu bez jakéhokoli smysluplného obsahu. Přesně k těmto koncům by ovšem vedla povinnost správních orgánů poskytovat poučení či slovy § 37 odst. 3 správního řádu „pomáhat“ podateli odstranit nedostatky podání či ho vyzvat k jejich odstranění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu, byť podatel byl již v mnoha jiných řízeních opakovaně poučován či mu bylo „pomáháno“ s tou samou otázkou. Poučení tu neplní naprosto žádnou funkci. „Pomáháno“ je někomu, kdo ve skutečnosti žádnou „pomoc“ nepotřebuje. Naopak veškeré své kroky činí jen proto, aby dosáhl právě oné „pomoci“; jinak a přesněji řečeno, aby správní orgán co nejvíce zatížil zbytečnými úkony. Jde tedy o šikanózní jednání, které je druhem zneužití práva. Žalovaný tak nebyl povinen ve smyslu cit. rozsudku rozšířeného senátu č. j. 4 As 113/2018 - 39 vyzývat podatele k odstranění vad jeho podání, neboť jak již soud uvedl, pan P. K., který odpor podal, je osobou opakovaně využívající obstrukční praktiky v souvislosti se správními řízeními o přestupcích podle zákona o provozu na pozemních komunikacích a musel si být vědom povinnosti řádně prokázat své zmocnění jednat za žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2020, 4 As 38/2020 – 43).

28. Lze tedy uzavřít, že proti příkazu o uložení pokuty žalobci ze dne 14. 12. 2018, č. j. MHMP 2054135/2018/Dol, byl podán odpor osobou k tomu neoprávněnou, tj. odpor nepřipustný. Tento příkaz se proto stal pravomocným rozhodnutím, z čehož plyne, že žalovaný neměl povinnost pokračovat v řízení o přestupku. Na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že žalovaný po podání odporu nesprávně pokračoval v řízení, nařídil ústní jednání a vyrozuměl žalobce o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Opravným prostředkem proti příkazu je odpor, který může být podán v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Pokud odpor podán je, příkaz se jím automaticky ruší. Pravidlo, podle kterého se podáním odporu příkaz ruší a v řízení se pokračuje, však neplatí, pokud byl podán odpor nepřipustný nebo opožděný. Takový nepřipustný nebo opožděný odpor tedy příkaz neruší a v řízení se již nepokračuje. Jak bylo vysvětleno výše, proti příkazu nebyl podán řádný odpor, protože nemohlo dojít k aplikaci § 150 odst. 3 věty druhé před středníkem správního řádu. Jinak řečeno nenastala žádná skutečnost, která by měla za následek existenci jakéhokoli řízení ve věci předmětného přestupku po dni 28. 12. 2018, kdy nabyl příkaz právní moci. Neexistuje-li řízení, je zcela zjevné, že s ním nemůže být ani nikterak nakládáno.
29. Na závěr městský soud ke sdělení žalobce obsahující nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a požadavku na naprostou anonymizaci sděluje, že jím uváděné skutečnosti nesouvisí s předmětem řízení, a nepřísluší proto městskému soudu, aby se k nim vyjadřoval.
30. Soud uzavírá, že žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného není důvodná, a soud ji proto podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovanému, jenž byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. května 2020

JUDr. Hana Veberová, v. r.
předsedkyně senátu